

CHARKANIE (11) *sb n*

charkanie (6), **charchanie** (4), **chrachanie** (1); charkanie *FalZioł* (5); charchanie *Mącz*, *SienLek* (3); charkanie: chrachanie *Calep* (1 : 1).

char- (3), chår- (1); char- *Mącz*; char-: chår- *SienLek* (2 : 1); *drugie a jasne, e pochylone*.

sg *N* charkanié (4); -é (2), -(e) (2). ◊ *G* charkani(a) (1). ◊ *A* charkani(e) (4). ◊ *I* charchanim (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w. s.v. chrachać.

1. *Płukanie gardła z poruszaniem małym języczkiem; gargarizatio Calep, Cn (4) : A táko wczás pomagác/ krwie pułzczánim/ Bańkámí/ żywotá przepułzczánim/ chárchánim/ y innymi pomocámí. SienLek 21, 20; Gargarizatio – Gargarizowanie, chráchanie. Calep 447b.*

charkanie czym (1): Tákiemu charchanie pomaga/ Lebiódką/ álbo Izopem SienLek 53.

2. *Głośnie wydobywanie flegmy z gardła, splwanie; screatus Mącz, Calep, Cn (7) : gdyby w nim wyfchły wilkości dobre przyrodzone [...] od kaźlu fuchego/ albo od krwawego charkania FalZioł I 115d, I 69c, 143b; Mącz 374a; Calep 956b.*

charkanie czym (1): abowiem krwią charkanie [...] barzo dobrze leczą FalZioł III 42a.

Szereg: »charkanie i plwanie« (1): Przez ktoriz tedy obyczay człowiek ma byc purgowan. [...] Przez charkanie y plwanie. FalZioł V 103v.

Synonimy: 1. gargaryzm, gargaryzowanie, glegotanie; 2. krtuszenie.

Cf **CHARCHAĆ**